

RODINNÁ SVĚTKOVĀ A OSLAVOVĀ

Neděle, 11. října 2017

Rodiče budou teprve slavit významné výročí svatby a je pochopitelné, že bude velká oslava. Jsem prostě zvědavá, jak se budou chovat, jak se budou chovat, jak se budou chovat. No a pak jsou tu tety, strýcové, jejich děti... Takže, když se sejdeme, je nás opravdu dost. Dle vzoru "o nás, bez nás" bylo vskládkou rozhodnuto (opět), že ta velká oslava pro všechny, bude zase u nás doma. (Ano, opět.)

Všichni se tak nějak vzájemně dohodli, že u nás je to prostě nejlepší, že se k nám všichni dopraví, že u nás se to všechno přehledně srovná. Jo, je to všechno pravda, ale u nás jsou úplně stejné podmínky jako u starší sestry, a mladšího bratra. Všichni se takto nejspíše dohodli, neb u nás byla – úplně ze stejného důvodu – předána i minulá a předminulá rodinná vánoční sešlost. Jsem sice ráda, že se všem u nás líbilo, ale nebylo by na škodu už změnit místo a zkusit to i někde jinde? Všichni samozřejmě něco přemýšlejí, o to se nejedná, ale nejvíce se jim bude opřít o nás. Tedy na mě. A já teprve nevím, jak z toho. Nechci být ta špatná, která bude brblat a kazit rodičům oslavu, ale mám pocit, že se to předem opakuje, a všichni to rádi všechno hodí na mě, neboť já se nebráním, vždycky scvaknu podpatky a zařídím, udělám, připravím. Když jsem se proto přibuzným ozvala, tak mi bylo těšeno, že tak přehledně funguje... a že já už mám prostě zkušenosti... a takový ty blbý kecy, jak se z toho oni vyvíkají už nevím, co mám dělat, jednoznačně odmítnout to asi nelze, nechci ublížit rodičům. ANĚŠLA